

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Friderici Forneri Theologiae Doctoris Canonici Ecclesiae
Collegiatæ diui Stephani Bambergæ, De Temulentia
Malo, Eiusque Remediis, Variis Item Scitu Iucundissimis,
nec non vtilissimis de rebus, quæ in ...**

Förner, Friedrich

Ingolstadii, 1603

Cap. XXXV. Animam Dei capacem Temulentia mutat in speluncam &
latibulum Dæmonis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45433

quitatem, secundum omnes abominaciones, quas facere solet impius, nunquid viuet? Omnes iustitia eius, quas fecerat, non recordabuntur. En quantus, quam trux, quam seuius, quam crudelis est hostis, caro vino madens. Eius verò subdolas in salutem tuam machinationes tu non times, non indagas, non repellis? Extremo salutis tuæ neglectu.

Quare age, hanc gratiæ diuinę interfetricem, temulentiam, aut defere, aut à Deo te desertum olim, perpetuò lamentabere, sed serius, quam vt malo remedium afferri possit.

CAPVT XXXV.

Temulentia animam Dei capacem, mutat in speluncam & latibulum Dæmonis.

Templum Deo sacrū violans, aut in eo prophana gerēs, seu quod peius, nefanda, sacrilegij crimine infamis habetur, grauissimisque plectendus poenis à lure cūm ciuili, cūm Ecclesiastico decernitur. Quid temulentia cum sacrilegio? quid temulento cum Dei templo? vtinam nihil, quid? *An nescitis,* 1. Cor. 6. inquit S. Paulus, *quoniam membra vestra templū sunt spiritus sancti, qui in vobis est, quē habetis à Deo, & non estis vestri? Empti enim estis precio magno. Hæc requies,* Psal. 137. inquit Deus, *mea, hic habitabo quoniam elegi eam;* Prou. 8. *quia delitiæ meæ esse cum filiis hominum.*

Si vos templum Dei, per Baptismum in Christo regenerati, si Christū induti, si Deo dicati, quid contemnit? quid decet? quid à vobis Deus requirit? denuò attendite Diuum Paulum breui elencho id præcipientem. *Glorificate & portate Deum in corpore vestro.* 1. Cor. 6. Cur ergo temulenti Ebrietate Deum ex hoc templo eiicitis? Cur Dæmonē Dei loco introducitis? cur quod

Dei templum spirituale temulenti violant.

1. Cor. 6.

1. Cor. 3.

quod Deo sacrum violatis? dedecore aspergitis? prophanatis? an vobis ignotum? an dubium? *Si quis templum Dei violauerit, disperdet illum Dominus? sed neq; immeritò: non templi, sed Dei, hæc est iniuria. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos, & spiritus Dei habitat in vobis.* si gratiam Dei eiicitis, si spiritum sanctum Dei, è corde vestro exturbatis, si tot Dæmones, tot peccata, tot flagitia in hoc templum introducitis, Domum Dei prophanatam, in speluncam latronum transmunitis, & ire diuinæ flagella grauissima, in vos concitatis. Vestra ò Temulentia hæc culpa, vos hanc Deo contumeliam facitis, hanc ignominiam infertis.

*Excusatio-
na repulsa.*

Abfit inquit, hoc à me. abfit. egone hanc Deo meo iniuriam? Egone illo expulso, Dæmones admittam? nefandum id cogitatu, nedum factu. Id tamen, tu & cogitas, & facis. Quando? quo modo? Dehonestatur templum, si ad prophanos vsus, non cedentes ad Dei cultum, transferatur. Violatur, si vis illi aliqua inferatur. Profanatur, si Deo eiecto quasi, alius quispiam, Dei loco introducitur. An tu ad helluandum & epulandum, quod diu noctuque facis, à Deo creatus, & Christi sanguine es dedicatus? Ergo Dei templum dedecore afficis. An in te habitantis Dei gratiam, enormiter potitando, tam præfractè atq; impudenter decet eliminare? Ergo Dei templum violenter incesis. An æquum, nimio mero ingurgitato, rationem opprimere, omnes animi facultates labefactatas, vsu suo priuare, ac diuinam imaginem, tuæ impressam menti, quod totum agis, obliterare? Ergo Dei templum profanas. Pessimum verò; quod ipsis Dæmonibus, Dei vice, illud inhabitandum concedas, quasi locato. Id non credis? Ipso Seruatoris testimonio conuincere.

*Demonia-
nima con-
signatur in
habitanda
per Ebrie-
tatem.*

Cum immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quærens requiem, & non inuenit. in quibus ergo? in aquosis. Quæ loca hæc arida? Temperati, sobrii, moderato vtentes potu. quæ aquosa, & requiei Dæmonis apta? Ebriosis, temulentis. Annon spiritus iste malignus, septem alios assumet socios, se nequiores, & secum adducet? sic vna Temulentia, plurima gignit flagitia se multo nequiora, multo grauiora. nec mirum. qui portitor est domus cuiuslibet, aut arcis, introducit quem vult. vni maligno Dæmoni, Ebrietati inquam, os tuum, quæ porta est corporis & cordis commisit, quem lupo scilicet, os in potestate habet, quid putas? annon plures Dæmones? annon plura scelera & flagitia intromittet? an Dei templo parcat? an ab eius ignominia inuidas, & malè fidas manus abstinebit? id ne tibi per suasum finas; in eo perdendo, funditusque excindendo, nullum non saxum voluet, nihil intentatum omittet.

Illud verò, quàm indignissimum Dei templo, si in porcorum stabulum conuertatur. quid aliud Temulenti? Dæmonis porcus est, Ebrietas, eius, assecla, & quidam quasi porculi, vitia ex Ebrietate nata. hinc animam, Dei templum, incolendam tradis? hinc quanta Dei creatoris iniuria? olim videris cum omnes manifestabimur ante tribunal Christi, vt referat vnusquisque prout gessit in suo corpore, seu bonum seu malum.

Porcos pascis ac faginas vt mactes. te faginas vt mactèris, vt è vita citius eripiaris, & æterna, quoad animam morte pereas. Illa te Hugonis contemplatio, ab hoc temerario ausu retrahat, impensè rogo, atq; obsecro; cum videas animam tuam ad sanctissimæ Trinitatis similitudinem efformatam, eiusque sedem ac

Matth. 12.
Aquosa loca ex Euāgelio Ebriosis,

Dæmon per Ebrietatem fit portitor oris humani.

Porcorum quasi stabulum anima fit Ebrietate.

Li. de claustro anima. SSmæ Trinitatis imago anima,

I domi-

domicilium constitutam. Sicut enim in hoc ineffabili mysterio tres personæ in vna sunt essentia: ita in vna anima substantia, tres potentiæ, intellectus, voluntas, memoria; quæ ideo à Deo tibi datæ sunt, vt ipso iugiter persruant: intellectus, vt eum apprehendas, voluntas vt ames, memoria, vt in eo perpetuò requiescas. hæc Hugo. Fructuosissimum, ista sapius recogitando ruminari, vt meditatione tali exardescat studium sobrietatis, atq; odium contrariæ Ebrietatis.

CAPVT XXXVI.

Temulentia si vlllo alio peccato Deus quàm maximè blasphematur.

Atque id satis constare posset ex his, quæ huc vsq; sunt pertractata. istic verò, vberioris gratia fidei, superaddenda paucula quædam.

2. 2. q. 13. d.
+

Ipsa Ebrietas est blasphemiam.

Super illud Corint. 10. siue comedis siue bibis,

blasphemiam est, inquit S. Thomas Aquinas, *quod ei non conuenit, vel negatur & detrahitur, quod conuenit.* Illud verò hîc non eleuabo, ipsum Ebrietatis peccatum, in signem esse Dei blasphemiam. quid ni? Vinum produxit Deus, ad hominis bonum; temulētus, Dei creatura, eo in perniciem abutitur, contra decretum creatoris. Vt omnes creaturas, ita & vinum creauit, ad amoris, ac benignitatis suæ diuitias ostendendas. hinc ebriosis captant occasionem, nō rarò, grauissimè ipsum offendendi. Dei instituto, vtendum vino, ad eius obsequium, laudem & gloriam ampliorem: tu in eius ignominiam, ò ebriosè, illud perditissimè bibis. Vnde Nicolaus de Lyra in glossa sua: *Si ventris nimia voracitas, si tenimio vino repleas, quantaslibet laudes lingua resonet, vita blasphematur.* Versa hoc frequenter animo tuo, & elucescet, quanto creatoris dedecore,